

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra VAHL, af 'Poetiske Skrifter', Første Deel', 1805

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 64. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633872694272/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Smaa Violer! hulde Børn! som sødt,
Medens Foraarshimlen venlig lufter,
Under Græsset, svalt og luunt og blødt,
Staaer og seer saa fromt til Gud og dufter;
Samler Eder ved hans Hovedsteen,
Lampen liig, som under Gravens Bue
Brænder for den Dødes trætte Been,
I en dødligblaa men hellig Lue.

Eders Elsker havde intet Guld,
Uden Zirat var den sorte Tillie.
Gyldne Gyldenlæk! vær du da Guld;
Vær du Sølv, du sølverhvide Lillie!
Slyng hans Navn, han var en Blomst som du,
Reen, uskyldig, elskovsfuld og stille;
Kraftig var hans Aand og from hans Hu.
Hvide Lillie! lad din Taare trille.

Flora! du som hist i Østens Hiem
Har din rigelige Blomster-Bolig,
Drag fra Østen, gæk for Graven frem,
Hvor din Ven i Norden slumrer rolig;
I dit Fylde-Horn tag Urter med,
Rundt fra alle Jordens grønne Skove;
Strøe dem yppigt paa hans Hvilested,
Smil og græd, og ønsk ham sødt at sove.

Hædre blidt din Overpræst; hans Villie
Ene var at vorde Flora kier.
Gud, som klæder Markens sorgfri Lillie,
Klædte ham, imens han vandred her.
Stille var hans Liv, kun Faæ ham kiendte,
Skjøndt Europa lydt gientog hans Navn.